

Jen hloupí lidé se loučí s láskou

Marie Rottrová

Jsem před otázkou co dál, co dál s tebou?
Tys s tou láskou jen hrál,
teď bys chtěl mi sbohem dát a rád
a já se loučit neumím.

Nemíním se vzdát tvé lásky,
když si s tebou rozumím.
Tvým výmluvám se usmívám,
žádné tvé sbohem nevnímám.
Nebud' k smíchu, vždyť jsi můj.

Jsem ráda, že tě mám!
Jen hloupí se loučí s láskou.
Jsi můj, jen můj.
Já neumím říct: „Tak běž“.
Neumím, neumím, neumím..

Jen hloupí se loučí s láskou.
Jsi můj, jen můj.
Já neumím říct: „Tak běž“.
Neumím, neumím, neumím..

Už léta skládá svůj krám
„Proč mám tě ráda?“ se ptám.
Ty snad ani nechápeš tu lež,
co ti ta druhá našušká.
Každé slůvko, které vyslechneš,
je jak zrádná rozbuška.

Snad nevěříš co povídám,
já si tě přesto ohlídám.
Já tě vrátím, vždyť jsi můj.

Jsem ráda, že tě mám!
Jen hloupí se loučí s láskou.
Jsi můj, jen můj.
Já neumím říct: „Tak běž“.
Neumím, neumím, neumím..

Jen hloupí se loučí s láskou.
Jsi můj, jen můj.
Já neumím říct: „Tak běž“.
Neumím, neumím, neumím..

Aaaa, jen hloupí se loučí s láskou.
Jsi můj, jen můj.
Já neumím říct: „Tak běž“.
Neumím, neumím, neumím... 4x